

„Polgárok és munkások közös munkával a saját életükért dolgoznak“

Kéthly Anna beszéde a városi balpárt vasárnapi gyűlésén

(A Délmagyarország munkatársától.) A szövetkezett városi balpárt vasárnap délután népes választói gyűlést tartott a Kálvária-uti Ördög-féle vendéglőben. A gyűlést Farkas István nyitotta meg, majd

Dénes Leó

tartott beszédet. Előjárójában a Községi választások technikájáról szólott és megjegyezte, hogy a demokrácia diosóségére ma 432 virilisválasztó ugyanannyi törvényhatósági bizottsági tagot választ, mint 42-000 dolgozó választópolgár.

— A választói törvény — mondotta Dénes Leó — igazságtalan, nem demokratikus, nem fejezi ki a többségi akaratot. Lehetővé teszi az önkormányzat hatáskörének csökkentését, biztosítja a kormány befolyását. A baloldali gerinces liberálisok és a szociáldemokraták oldaláról indult ki az elmúlt öt esztendő legtöbb szocialista és ha létszámuknál fogva többségben lettek volna a közgyűlésen, nagy Szeged másképp alakult volna. A baloldali hatalmas zászlóvivője. Mi a várost egy kibővített családnak, a város területét pedig kiterjesztett lakásnak tekintjük. — ez a mi programunk bázisa! Mi voltunk azok, akik bátran a város tisztviselői oldalára állottunk, amikor azok felfelé fordultak minden áron való emelésében látnak. Nem kell félni a munkanélküli sorélytól, mert ez az adó 100 százalékgig visszakerül a kereskedőhöz és az iparoshoz!

Felsorolta ezután a kézenfekvő munkaalkalmakat, városrendezési problémákat és felhívta a szavazókat arra, ne illejenek fel a hangzatos üres ígéreteknek, mert aki ismeri a város költségvetését, amely a Taylor által diktált takarékossági ház jegyében készült, — tudja, hogy milyen összeg áll rendelkezésre és így az ígéretek közül mi teljesíthető.

— Csak annyit ígérünk — mondotta végül —, amire multunk és jövőnk is költöz, hogy minden ügyet a nép egyetemes érdeke, a kereskedők, az iparosok, a tisztviselők, a munkások javát szem előtt tartva fogunk szolgálni. A nagy tetszéssel fogadott beszéd után

Kéthly Anna országgyűlési képviselő

szólt fel. Azt fejtette, hogy ezek és ezek loholnak a világban, hogy megélhetésüket megkeressék és amikor látják, hogy nehéz munkájuknak nincs eredménye, magukat okolják, mondván, hogy ők mindent megtettek. Pedig a valóság az, hogy sokat mulasztottak önmaguk sorsával szemben.

— Az angol községi választásoknál a munkáspárt jelmondata a következő volt:

„Törődj a magad dolgával“

— folytatta Kéthly Anna. Ezt kellene megtanulni nálunk is minél szélesebb rétegekben. Törődni kell azon túl is, ami a négy falon belül van.

— Nézzük csak a külvárosokat Szegeden — mondotta —, ahol nincs rendes világítás, víz, csatornázás, ahol nedves, egészségtelen lakások vannak és messzire kell menni a vízért. Ezek a dolgok a polgár saját életét teszik elviselhetetlenné, ezért kell, hogy mindenki törődjön a saját dolgával. Az angolai kisvárosokban a lakosság 50 százaléka városi kislakásokban lakik. Azelőtt odukban laktak ezek a családok, de az angol munkáspárt, amely a községi választásokon uralomra jutott, kiemelte a munkás és kispolgárok családját az egészségtelen lakásokból. A jelentések szerint ezek a kislakások nem adósságból épültek. Nem 130-000 lakosú városokról beszélnek, hanem olyan kisvárosokról, amelyeknek lakossága nem több, mint néhány ezer. Szinte elképzelhetetlen, hogy van egy ilyen építő községi politika, pedig Anglia is polgári állam, de ott a községpolitikában a munkáspárt jutott többségre és józan, okos be-

csületes és szociálpolitikai-lelkiismerettel vezeti a polgárok ügyeit.

— Törődjünk a magunk sorsával — ismételte Kéthly —, mert ha becsukjuk a szemünket és bezárjuk füleinket mindazon bajok elől, melyeknek forrását nem tudjuk megérteni, akkor a saját sorsunkkal is érezzük a felelősséget. Törődjünk a betegekkel, az egészségesekkel. Ennek a felelősségnek a jegyében folyik a balpárt választási munkája. Annak a jegyében dolgozunk, hogy vegyenek részt a polgárok és munkások a közös munkában. Ne legyen a kerületben senki, egy férfi, egy nő sem, akinek ne csengjen a fülebe a jelszó, hogy: Törődj a saját dolgaiddal! Mert ez a sorsod, életed, de nemcsak a tied, hanem a családodé, a fiadé, a leányodé, mindenkié.

A liberális párt ötödik kerületi pártirodája Török-uca 7 alatt, Márki Lajos vendéglőjében van. Hivatalos órák naponta délben 1—3-ig d. u. 5—8-ig. Az iroda vezetését Ottovay Károly volt szíves elvállalni

A frontharcosok vasárnapi ünnepélye

A kormányzó budapesti bevonulásának tizenötödik évfordulóján

(A Délmagyarország munkatársától.) A kormányzó budapesti bevonulásának 15-ik évfordulója alkalmából az Országos Frontharcos Szövetség szegedi főcsoportja vasárnap délelőtt diszközgyűlést tartott a városházán. A Polgári Dalárda éneke vezette be a diszközgyűlést, majd az elnöklő dr. vitéz Shvoy Kálmán nyilatkozó mondott nagyhatású megnyitó beszédet.

— Csak csodálni tudjuk Horthy Miklós kormányzót — mondotta. Az ország minden polgárságának hite, reménye az ő személye. Az, hogy ebben az országban évek óta rend és biztonság van, az kizárólag a kormányzó érdeme. A frontharcos szövetség fogadalmat tesz, hogy munkában, kötelességteljesítésben, hazájához való hűségben mindenkor őt tartja mintaképének és mindenkor hűségesen követi.

A megnyitó beszéd után dr. Hunyadi-Vass Gergely ünnepi beszéde következett:

— Tizenöt éve immár, hogy a világháborúnak a frontokon való beszüntetése és az azt követő forradalmas világ után a nemzeti eszme új dicsőséges életre kelt — mondotta. Már magában véve ez az emlékezés is dicső és nemes dolog, de kétszeres a mi örömünk, — szegedieké, mert éppen innen, városunk falai közül indult ki Horthy Miklós fővezér parancsnoksága alatt az a nemzeti hadsereg, mely a nemzeti megújulás zászlajával 15 évvel ezelőtt az ország székesfővárosába is diadalmasan belevitte a magyar újjáéledés gondolatát. Nem véletlen, hogy Kapisztrán és Hunyadi János városunkban gyűjtötték össze törökverő vitéz hadseregüket. Az se véletlen, hogy 1919-ben újra hozzáilleszkedett ez a város az ezeréves magyar és szegedi hagyományhoz és az új nemzeti hadsereg megalapozásához módot, alkalmat, helyet és teremtő erőt kölcsönzött. A Budapestre vonuló sereg magja szegedi volt és ezért az emlékezés különös szegedi ünnepé válik.

— 1919. év őszén az erős kéz Horthy Miklós fővezér volt és ezért a mai emlékezésünk alkalmából a kormányzóznak ezt a központi összefogó szervező erejét állítjuk oda minden magyar testvérünk lelki szemei elé, hogy az emlékezés oltárán csüggedő lelkébe új erőt önthessen.

— A budai vár dolgozószobájában szorgalmasan fonódik a magyar reménység horgonyának kötele — 15 évvel ezelőtt —, az ünnepélyes

— Bizalmat, szavazatot, agitációt kérünk — mondotta Kéthly Anna — s amikor ezt kérjük, nemcsak az angol és az osztrák példákra és eredményekre hivatkozhatunk a községi politikában, hanem az itteni, a szegedi eredményekre is. Most is volt ellenzéke a városi törvényhatóságnak és bárki meggyőződhet róla a közgyűlési jegyzőkönyvekből, hogy mennyit dolgozott ez az ellenzék. De még jelentősebb volt a munkája, amit azzal végzett, hogy megakadályozta a reakció munkáját. Sokszor felemelték tiltakozó szavukat és vétőt kiáltottak a reakció tobzódásának. Eltagadhatatlan, hogy nagy eredménye már az is, ha benne til egy csoport a város parlamentjében és ott ellenőriz és munkáját végzi.

Kéthly Anna azzal a körrel fejezte be nagyhatású beszédét, hogy mindenki külön és egyenként is legyen szószólója és agitátora a szövetkezett városi balpártnak, amely a sok tízezernyi loholó, küzködő kispolgár és munkás sorsának jobbratordításáért küzd.

A hosszantartó tapssal fogadott beszéd után Farkas István zárta be a sikertelt választói gyűlést.

bevonulással kezdődött a serény munka és azóta szüntelenül készül a híd, amelyen álmunk vázába bevonulhatunk.

— Magyarországnak eddig négy kormányzója volt — folytatta dr. Hunyadi-Vas Gergely —: Hunyadi János, Szilágyi Mihály, Kossuth Lajos és Horthy Miklós. Jellemző, hogy valamennyien a köznemesi rend osztályából származtak. Ebben egyeznek, de különbözik mind egyik abban, hogy mindegyiknek megvolt a maga külön történeti feladat. Hunyadi nemcsak az országot, hanem a kereszténységet is védelmezte. Szilágyi Mihály a gyermek Mátyás mentora volt. Kossuth Lajos a magyar jobbágság felszabadítója. Horthy Miklós a darabokra tört magyar terület egységesítésének profétája és előkészítője. Mind a négy egymásnak kiegészítője, abban a felettünk álló gondolatban, hogy a magyar szupremáciát a Duna medencéjében végérvényesen megdönteni soha nem lehet.

— Mi, akik egy szív és egy lélek vagyunk — Horthy Miklós kormányzó fennkölt személyének tiszteletében — fejezte be beszédét —, hódolattal ismerjük el, hogy a rendkívül nehézségek között senki odaadottban nem vezethette az ország hajóját a politika hullámverései között és ezért soha nem szűnünk meg hálát adni a magyarok Istenének, hogy hazánk legtragikusabb pillanataiban az arra legméltóbb férfiú: nagybányai Horthy Miklóst küldte el hozzánk történeti hivatásának betöltésére.

A tapssal fogadott beszéd után dr. Hajnalka István ünnepi ódát szavalt majd a Polgári Dalárda éneke zárta be a frontharcos diszközgyűlést. A diszközgyűlés ülésének határozatából hódoló táviratban üdvözölték a kormányzót a frontharcosok. Szeged városi közönsége nevében pedig Baranyi Tibor főispán és Pálffy József polgármester üdvözölték táviratban a kormányzót.

A diszközgyűlést díszfelvonulás követte, amelyen több ezer főnyi tömeg vett részt, köztük a frontharcosok, vitézek, az egyetemi hallgatók, középiskolások, cserkészek, levéltári, vasutasok, postások és a különféle társadalmi egyesületek kiküldöttei. A menet a következő útvonalon haladt végig: Széchenyi-tér, Károlyi és Somogyi-uccán át a Templom-térre, onnan pedig az Ország-átszó elé vonult.